

ข้อเสนอ 2020

ขับเคลื่อนเสมอ อย่างมีรากเหง้า

ในเดือนกันยายน พวกเราได้จัด “การเดินทางจาริกความวางใจบนแผ่นดิน” ขึ้นอีกครั้งที่เมืองเคปทาวน์ ประเทศแอฟริกาใต้ซึ่งเป็นประเทศที่สวยงามและยิ่งใหญ่ 25 ปีที่ผ่านมา พวกเขาได้แสดงให้เห็นถึงพลังการต่อต้านนโยบายการแบ่งแยกสีผิว และพลังการเปลี่ยนแปลงแบบอหิงสา ถึงแม้ว่าปัจจุบันผู้คนยังคงหวาดกลัวกับการแตกแยกกันระหว่างชนเผ่าต่าง ๆ อยู่ก็ตาม

และด้วยบริบทดังกล่าวนี้ เป็นความจริงที่ว่ามีครอบครัวจำนวน 1000 ครอบครัวที่เปิดประตูบ้านของพวกเขาต้อนรับผู้อื่น คนหนุ่มสาวเหล่านี้ได้ให้การต้อนรับคริสตชนที่มาจากหลากหลายนิกาย พวกเราทำแบบพวกเขาเหล่านั้นได้ไหม คือกล้าก้าวออกไปหาผู้อื่น และให้การต้อนรับซึ่งกันและกัน ในทุกที่ ๆ ที่พวกเขาอยู่

จงเริ่มออกเดินทางบนเส้นทางนั้นเถิด! นี่คือเสียงเรียกของพวกเราในวันนี้ อย่าให้ความกลัวเข้ามาครอบงำพวกเรา แต่จงเฝ้าสังเกตเครื่องหมายมากมายของชีวิตใหม่ รวมทั้งผู้บุกเบิกที่อยู่รอบ ๆ ตัวเรา ขอให้พวกเราใส่ใจริเริ่มสิ่งใหม่ ๆ แม้ว่ารูปแบบที่ริเริ่มขึ้นจะยังไม่ตายตัวและจัดไว้แบบชั่วคราวก็ตาม

โอกาสงานชุมนุมพบปะกันที่เมืองวรัตสวาฟ ผมได้เลือกหัวข้อของ “ข้อเสนอ 2020” ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากชีวิตของสตรีชาวโปแลนด์ผู้หนึ่ง อูร์ซูรา เลดอฮอบสกา หนึ่งในนักบุญผู้เป็นพยานถึงพระคริสต์ และเป็นพลเมืองยุโรปที่กล้าหาญในยุคสมัยของเธอ เมื่อกล่าวถึงเธอแล้ว มีคนขนานนามเธอว่า “ซบเคลื่อนเสมออย่างมีรากเหง้า!”

พวกเราเคยมาที่เมืองวรัตสวาฟเมื่อสามสิบปีที่แล้ว เมื่อเดือนธันวาคม 1989 โดยโปแลนด์เป็นเจ้าภาพในการจัดการชุมนุมยุโรปฝั่งตะวันออกของ “ม่านเหล็ก” เป็นครั้งแรก เมื่อกำแพงเบอร์ลินล่มสลายลงทำให้ความคิดและจิตใจของผู้คนเปี่ยมล้นด้วยอิสรภาพแล้วโลกก็เริ่มเปลี่ยนแปลงในเวลาต่อมา ผมจึงมั่นใจอย่างมากว่าเยาวชนคนรุ่นใหม่จะสร้างหนทางแห่งความยุติธรรมและสันติในยุคของเรา

ด้วยชีวิตและความเชื่อ พวกเราผู้เดินทางจาริกทั้งหลาย แม้บางครั้งแลเป็นคนเป็นแปลกหน้าบนโลกนี้ ทั้งในยามที่มีความสุขและในยามที่ถูกทดลอง ก็ขอได้โปรดจดจำไว้ว่า พระเจ้าทรงปกป้องคุ้มครองพวกเราเสมอ และพระองค์ทรงเตรียมอนาคตที่เปี่ยมด้วยสันติสุขไว้ให้พวกเราเรียบร้อยแล้ว

f. Alois

ข้อความจริงที่กำลังค้นหา

ในปี 2019 หมู่คณะเทเซตอกอยู่ภายใต้ความยากลำบาก ในกระบวนการพิสูจน์เพื่อค้นหาความจริงเกี่ยวกับข้อกล่าวหาเรื่องการล่วงละเมิดทางเพศที่บราเดอร์ได้เข้าไปเกี่ยวข้อง ระหว่างกระบวนการพิสูจน์ค้นหาความจริงนี้ พวกเราหวังเป็นอย่างยิ่งว่าความจริงจะกระจ่างขึ้นและหวังว่าประชาชนจะพูดเปิดเผยเรื่องนี้ออกมา ค้นข้อมูลเพิ่มเติมโปรดติดตามที่ www.taize.fr/protection

1. ขับเคลื่อนเสมอ

.....พร้อมเริ่มออกเดินทางอีกครั้ง

**พระยาห์เวห์ตรัสแก่อับราฮัมว่า “จงออกจากแผ่นดินของท่าน
จากญาติพี่น้อง จากบ้านของบิดา ไปยังแผ่นดินที่เราจะชี้ให้ท่าน (ปฐม 12:1)**

ความเชื่อ ทำให้เราตอบรับเสียงเรียกในการสร้างหนทาง จงจำไว้ว่าในยามเริ่มต้นใหม่มักเกิดสิ่งเหล่านี้ขึ้นเสมอ คือ สิ่งเหล่านั้นกำลังไปได้สวย หรือสิ่งนั้นกำลังเจอกับความยุ่งยากที่ดูเหมือนว่ามันคงผ่านไปไม่ได้

จากบทแรก ๆ ของพระคัมภีร์เราได้พบกับชายผู้หนึ่งมีชื่อว่าอับราฮัม ท่านถูกเรียกให้ละทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างไว้เบื้องหลัง แล้วออกเดินทางโดยไม่รู้จุดหมายว่าจะต้องไปที่ไหน ทั้งตัวท่านและซาราภรรยาของท่านก็กลายเป็นนักเดินทางจาริกอาศัยความหวังในพระเจ้าเป็นผู้นำทางซึ่งจะเผยแสดงให้รู้ว่าจะต้องเดินทางไป ณ ที่แห่งใด

ครั้งท่านไปถึงดินแดนที่พระเจ้าทรงประทานให้ นั่น ทั้งอับราฮัมและซาราต่างพักอาศัยในถิ่นที่เสมือนหนึ่งว่าจะต้องเคลื่อนย้ายออกเดินทางต่อไปเสมอ แต่ในที่สุดการทดลองนี้ก็กลายเป็นพระพร เพราะอับราฮัมและซาราได้ค้นพบดินแดนที่พวกเขาไม่คาดคิดและได้สร้างบ้านแปลงเรือนขึ้น

พระคัมภีร์ได้บ่งบอกถึงคุณลักษณะต่าง ๆ ซึ่งสะท้อนกระบวนการการเคลื่อนไหวต่อไปนี้ คือ การเริ่มออกเดินทางและการมุ่งหน้าสู่อนาคตที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้ เป็นไปได้ที่เส้นทางนั้นจะเต็มไปด้วยกับดักที่อันตราย — เมื่อประชากรของพระเจ้าออกจากอียิปต์ พวกเขาใช้เวลาอันยาวนานถึงสี่สิบปี

และองค์พระผู้เป็นเจ้า เป็นพระองค์เองที่กลายเป็นผู้นำการจาริกและเดินทางจาริกไปพร้อมกับพวกเขา “เราอยู่กับท่าน เราจะพิทักษ์รักษาท่านทุกแห่งที่ท่านไป” (ปฐม 28:15)

ด้วยการทรงนำประชากรของพระองค์ด้วยพระทัยกว้าง พระเจ้าทรงสอนพวกเขาให้รู้จักฟังเสียงของพระองค์และเปิดรับการเผยแสดงของพระองค์ถึงความเป็นไปได้ไม่ระวางสงสัยใดใด

- อ่านเพิ่มเติม หรืออ่านอีกรอบ ทั้งแบบส่วนตัวหรือแบบร่วมกับผู้อื่น เกี่ยวกับเรื่องราวในพระคัมภีร์ที่ทรงเชิญเราให้เริ่มออกเดินทาง ดังนี้ ปฐม 28: 10-15, อพย 13: 17-22, สดด 126, อสย 43: 1-2, มธ 2: 13-23, ลก 10: 1-9, กจ 11: 19-26

2. ชัยเคลื่อนเสมอ....

.....จงปรากฏตัวต่อหน้าทุกคนที่อยู่รอบตัวเราอย่างเต็มกำลัง

*เมื่อเสด็จขึ้นจากเรือ ทรงแลเห็นประชาชนหลายคนจำนวนมาก ก็ทรงสงสาร
เพราะเขาเหล่านั้นเป็นดังฝูงแกะไม่มีคนเลี้ยง (มก 6: 34)*

องค์พระเยซูเจ้าเองก็เป็นผู้เดินทางจาริก “ผู้ไม่มีที่จะวางศิระชะ” (มธ 8: 20) พระองค์ทรงออกเดินทางเพื่อประกาศข่าวดีว่า พระเจ้าทรงเสด็จมาใกล้แล้ว พระองค์เสด็จมาเพื่อเปลี่ยนแปลงโลก และพระองค์ทรงเชิญพวกเราให้กลับไปหาพระองค์เพื่อร่วมเป็นส่วนหนึ่งในโครงการการฟื้นฟูครอบครัวมนุษยชาติกับพระองค์

ชีวิตพระเยซูคริสต์เจ้าได้แสดงให้เห็นให้เราเห็นถึงการเริ่มต้นนั้นต้องเริ่มโดยการใช้ชีวิตร่วมกับประชาชนที่ต่ำต้อยและอ่อนแอที่สุด การที่พระเยซูเจ้าร่วมชีวิตกับผู้คนเหล่านั้นก็เพราะพระองค์ทรงยึดเหนี่ยวในองค์พระเจ้ายิ่งอย่างลึกซึ้ง ในทุกวินาทีชีวิตของพระองค์นั้น พระองค์ทรงยอมให้องค์พระจิตเจ้านำทางชีวิตตลอดเวลา

ขณะที่ทรงอยู่ในโลก พระคริสต์ทรงรับสภาพมนุษย์ทั้งครบ จากการสิ้นพระชนม์บนกางเขนพระองค์ทุกข์ทรมานจนสิ้นพระชนม์ ทั้งยังทรงเผยให้เห็นถึงความสัตย์ซื่อที่มั่นคงอย่างถึงที่สุดต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าและรวมถึงต่อพวกเราทุกคน จากการกลับคืนพระชนม์ชีพ พระคริสต์ทรงกลายเป็นประจักษ์พยานถึงจุดเริ่มต้นใหม่ที่พระเจ้าทรงประทานความรักของพระองค์แก่มวลมนุษย

เมื่อต้องเผชิญกับความรุนแรงและความอภัยสอดสู ทำให้ผู้คนจำนวนมากรู้สึกว่าเป็นคนแปลกหน้าบนโลก ในการติดตามพระคริสต์ คริสตชนวางความไว้วางใจของตนไว้กับพระเจ้า และพระองค์จะทรงนำพวกเขาไม่ให้จมดิ่งกับการแยกตัวละเลยออกจากผู้อื่น แต่ทรงช่วยพวกเขาให้เข้าใจและยึดเกาะความเป็นจริง ให้พวกเขาเข้าไปร่วมทุกข์ร่วมสุขและเป็นหนึ่งเดียวกับผู้อื่น

ในช่วงศตวรรษที่สอง มีจดหมายที่เขียนถึงคริสตชนโดยผู้นิรนามได้เขียนไว้ว่า “พวกเขาพักอาศัยในประเทศของตนเองก็จริงแต่ดูเหมือนว่าเป็นแค่เพียงผู้พักค้างคืนชั่วคราว ในทุกดินแดนของชาวต่างชาติเป็นเหมือนดังแผ่นดินแม่ และในทุกดินแดนที่พวกเขากำเนิดก็เป็นเหมือนดังผืนดินที่แปลกถิ่น” (จดหมายถึง Diognetus)

- ขอให้เราค้นหาการอุทิศตนอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมเพื่อแสดงให้เห็นถึง ในชีวิตของพวกเรา พระคริสต์ทรงร่วมส่วนกับคนที่ยากจนที่สุด
- ในการร่วมมือกับพระศาสนจักรท้องถิ่น (โบสถ์ต่าง ๆ) ขอให้พวกเราร่วมมือในฐานะภวาทต่อหน้าไม่กางเขนและการกลับคืนพระชนม์ชีพของพระคริสต์ที่ทางโบสถ์จัดขึ้นเป็นประจำ

3. ขับเคลื่อนเสมอ...

... พลัดถิ่นด้วยกัน

“ท่านจะต้องไม่ข่มเหงคนต่างด้าว ที่เข้ามาอาศัยอยู่ในแผ่นดินของท่าน ท่านจะต้องปฏิบัติต่อคนต่างด้าวเหมือนท่านปฏิบัติต่อชาวอิสราเอลด้วยกัน และรักเขาเหมือนรักตนเอง อย่าลืมว่าท่านทั้งหลายเคยเป็นคนต่างด้าวในแผ่นดินอียิปต์มาแล้ว” (ลนต 19: 33-34)

ทั่วโลก บรรดาสตรี บุรุษ และเด็ก ๆ ถูกบังคับให้ละถิ่นฐานบ้านเกิดของตนเอง หรือต้องตัดสินใจเลือกไปอยู่ที่อื่นเพื่ออนาคตที่ดีกว่า แรงจูงใจของพวกเขาร้าแข่งกว่าอุปสรรคทั้งหลายที่อยู่เบื้องหน้าพวกเขา

พวกเราทุกคนต้องการปกป้องวัฒนธรรมเฉพาะของตนเอง แต่กลับเป็นการปิดกั้นและทำให้พวกเราไม่ต้อนรับผู้อื่นผู้ที่เป็นของขวัญที่งดงามที่สุดหรือเปล่า? โดยธรรมชาติการเข้ามาของคนต่างด้าวก่อให้เกิดคำถามที่ซับซ้อนมากมาย อันที่จริงการทะเลาะวิวาทของผู้อพยพต้องได้รับการช่วยเหลือและจัดการอย่างดี ถึงแม้ว่าการริเริ่มสร้างสรรค์ในการช่วยเหลือนั้นจะยากลำบากเพียงใดก็ต้องทำให้เกิดขึ้นให้ได้

สถานการณ์นี้ย่อมเกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกโอกาส ในชีวิตของเรา, ในที่ต่าง ๆ ทั่ว ๆ ไป, ในเมืองเดียวกับที่เราอยู่, ในเมืองข้าง ๆ หรือ แม้แต่ในหมู่บ้านชุมชนเดียวกับเรา ใครต่อใครคงกล่าวย่ำ ๆ ว่าเขาเหล่านั้นเป็นคนแปลกหน้า ซึ่งจะนำมาซึ่งความไม่เข้าใจพวกเขาอย่างมาก แม้แต่ในหมู่ผู้ที่มีวัฒนธรรมเดียวกัน ดังนั้นพวกเราจะพยายามเข้าไปหาเพื่อพบปะพวกเขาผู้คนเหล่านั้นซึ่งไม่มีสิทธิพิเศษหรือความเชื่อมั่นใด ๆ เหมือนกับพวกเราได้หรือไม่?

ด้วยการก้าวออกไปหาผู้อื่นทั้งผู้ที่มาจากถิ่นฐานไกลโพ้นหรือผู้ที่อาศัยอยู่ข้างบ้านพวกเราซึ่งเราไม่รู้จักพวกเขามาก่อน และไม่ต้องสงสัยเลยสิ่งนี้จะเป็สิ่งที่ดีกว่า คือเมื่อพวกเราสามารถเลิกคิดว่าพวกเขาแตกต่างจากพวกเรา

- ขอให้เรา หยุคพอใจกับข้อมูลเชิงสถิติที่เป็นนามธรรม แต่ให้เวลากับการเข้าไปรับรู้สถานการณ์ที่แท้จริงของผู้อพยพ หรือของครอบครัวที่ย้ายถิ่นมาจากที่ใดที่หนึ่ง ขอให้ฟังและเข้าใจเรื่องราวของพวกเขา
- ยังคงมีเยาวชนคนหนุ่มสาวจำนวนมากที่ไม่มีวัตถุประสงค์จยใด ๆ ไม่มีสิ่งของใด ๆ เป็นของตัวเอง ความล้มพ่นธ์ในครอบครัวที่ถูกทำให้แตกสลายยังผลให้เกิดปัญหาใหญ่และบางครั้งก็ไม่มีใครมองเห็นถึงความเดียวดายของพวกเขา ขอให้พวกเราพยายามเข้าไปมีส่วนร่วมทุกซั่วมสุขกับพวกเขา เดินเคียงข้างพวกเขา ซึ่งบางทีก็อาจจะเป็นไปได้ว่า คนที่กำลังเดินข้าง ๆ พวกเรานั้นอาจจะกำลังทุกข์ทรมานจากการเนรเทศตนเองอยู่ก็ได้

4. ชัปเดตเคลื่อนเสมอ...

... ดังที่เป็นส่วนหนึ่งในสิ่งสร้างทั้งหมด

ต้นไม้ของพระยาห์เวห์ได้นำน้ำจืดมาให้ คือต้นสนสีดาร์แห่งเลบานอน ซึ่งพระองค์ทรงปลูกไว้ ที่นั่น บรรดานกต่างมาสร้างรัง (...) พระราชกิจของพระองค์ช่างมีมากเหลือล้น พระองค์ทรงกระทำทุกอย่าง ด้วยพระปรีชาญาณ ทรงสร้างสรรพสิ่งเต็มแผ่นดิน (สดด 104)

การได้เผชิญกับมหันตภัยที่เข้าคุกคามโลกอันน่าอัศจรรย์ของเรา ทำให้ประชาชนจำนวนมากทั้งผู้เยาว์และผู้ใหญ่รู้สึกไร้พลังกำลังและท้อแท้ ในช่วงเวลาที่กำลังมาถึงนี้ภัยพิบัติที่เกี่ยวข้องเนื่องจากสภาพภูมิอากาศก็จะบีบคั้นให้ผู้คนจำนวนมากขึ้นต้องละถิ่นฐานบ้านเกิดของตนเอง

ความเชื่อเชื่อเชิญพวกเราให้ต้านภาวะความเจ็บปวดและต่อต้านลัทธิเชื่อโชคลาง ในช่วงต้น ๆ ของพระคัมภีร์ที่พวกเราได้อ่าน “พระยาห์เวห์พระเจ้าทรงนำมนุษย์มาไว้ในสวนเอเดน เพื่อเพาะปลูกและดูแลสวน” (ปฐมก 2: 15) จากเรื่องราวเหล่านี้ พระคัมภีร์เน้นว่า ในราชกิจทรงสร้างสรรพสิ่งของพระเจ้า พวกเราได้รับบทบาทหน้าที่ให้เป็นผู้ดูแลและปกป้องรักษาโลก การได้ค้นพบว่าเราเป็นส่วนสำคัญของสิ่งสร้างของเจ้าก็ทำให้ชีวิตการเป็นมนุษย์ของพวกเรามีคุณค่ามากยิ่งขึ้น

โลกของเราเป็นของขวัญล้ำค่าจากพระเจ้าผู้สร้างซึ่งสมควรที่พวกเราต้องยินดีรับไว้ด้วยความสำนึกขอบคุณและชื่นชมยินดี โลกจึงเป็นบ้านของพวกเราซึ่งพระเจ้าทรงเรียกพวกเราให้เฝ้าดูแลเพื่อความดีงามของสิ่งสร้างทั้งหมดและเพื่อชนรุ่นต่อไป

พวกเราเห็นการริเริ่มผุดขึ้นในขณะที่กำลังเกิดภาวะฉุกเฉินของสภาพภูมิอากาศซึ่งกำลังส่งผลให้เกิดจิตสำนึกส่วนรวมมากขึ้น แน่แน่นอนการก้าวแบบรายบุคคลนั้นไม่เพียงพอแต่ก็เป็นเงื่อนไขที่จำเป็นของการเปลี่ยนแปลง

- เราแต่ละคนถูกเชิญให้ลงมือทำในสิ่งที่สามารถทำได้ ได้แก่ การทบทวนวิถีการดำเนินชีวิต ใช้ชีวิตให้เรียบง่ายเท่าที่สามารถทำได้ และใช้เวลาในการชื่นชมความงดงามของสิ่งสร้าง
- ด้วยมุมมองของการดูแลรักษาสีสร้าง การเป็นประจักษ์พยานร่วมกันของคริสตชนนิกายต่าง ๆ ก็มีความเป็นไปได้ นี่ไม่ใช่ความจำเป็นเร่งด่วนที่เรียกร้องเราให้เข้าร่วมการเป็นประจักษ์พยานร่วมกันกับคริสตชนนิกายต่าง ๆ หรือหรือ? ซึ่งมีบางที่ได้เกิดขึ้นแล้ว หนึ่งในพวกเขาเหล่านั้นคือเครือข่ายคริสตศาสนจักรสีเขียว (Green Churches Networking) ซึ่งหมู่คณะเทศเซได้เข้าร่วมเมื่อช่วงฤดูร้อน ปี 2019 ที่ผ่านมา (ดูเพิ่มเติมที่ www.toize.fr/eco)

5. ขับเคลื่อนเสมอ...

... ยึดเสมอเรื่องที่อยู่ภายในเสมอ

พระเยซูเจ้าตรัสว่า ส่วนท่านเมื่ออธิษฐานภาวนา จงเข้าไปในห้องส่วนตัว ปิดประตู อธิษฐานต่อพระบิดาของท่านผู้สถิตทั่วทุกแห่ง แล้วพระบิดาของท่านผู้ทรงหยั่งรู้ทุกสิ่งจะประทานบำเหน็จให้ท่าน (มธ 6: 6)

ด้วยเหตุที่ “เป็นเพียงคนต่างด้าวและพลัดถิ่นบนโลกนี้” (ฮบ 11:13) จึงมีความจำเป็นที่พวกเราต้องหาสถานที่ที่สามารถถอดสมอเพื่อพวกเราจะสามารถเป็นตัวของเราเองได้ การอธิษฐานภาวนา ไม่ใช่สถานที่ที่พวกเราสามารถถอดสมอเพื่อปฏิสัมพันธ์และเสวนากับพระคริสต์หรือ?

เป็นความจริงที่ความไว้วางใจของเรามีต่อพระคริสต์นั้นเปราะบาง แต่มีใครหรือที่พวกเราจะต้องพบปะกับผู้คนในชุมชนคริสตชน เพื่อพวกเราจะได้รู้จักวางใจผู้อื่น เพื่อค้นหาพร้อมกันด้วยการแบ่งปันความสงสัย ค้นหาคำถามต่าง ๆ และหนุนนำซึ่งกันและกัน?

การกลับไปมีความสัมพันธ์หนึ่งเดียวกับพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอช่วยเราให้มีอิสรภาพที่ยิ่งใหญ่ ด้วยความรักของพระเจ้า พระองค์ปรารถนาให้เราออกจากตัวเองและออกจากความเป็นทาสในรูปแบบต่าง ๆ ทรงช่วยหนุนพวกเราให้ก้าวออกไปยังที่ ๆ เรามองไม่เห็น

พวกเราจะก้าวไปข้างหน้าอย่างไร้รากเหง้าได้อย่างไร? มีใครหรือที่จะให้พระอาณาจักรของพระเจ้าซึ่งกำลังเริ่มงอกงามนั้นเติบโตขึ้นอย่างมั่นคงภายในพวกเราและอยู่ท่ามกลางพวกเรา?

แน่นอน ยังมีสถานที่ในหัวใจเราสามารถพักผ่อนได้ เป็นศูนย์กลางของแรงดึงดูดภายในที่เหนียวรั้งเราไว้ ตามที่พระเยซูเจ้าบอกกับพวกเราว่า “ท่านจะได้รับการพักผ่อนตลอดชีวิต” (มธ 11: 29)

และพระจิตเจ้าลมปรมาณแห่งความดี จะนำพวกเราไป แม้ในยามค่ำคืน